

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DORP ZONDER VLINDERS

Een toneelspel in zeven taferelen

door

Fons Vinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.2397

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DORP ZONDER VLINDERS* op te voeren moet de naam van auteur *FONS VINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1997/0220/031
ISBN- 978- 90-385-04971

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/Fons Vinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN

SASKIA	Jong meisje
SOFIE	Haar zus
TONI	Haar broer
ROBERT	Haar vader
LINDA	Een vriendin
BOB	Haar vriend
MICHA	Jonge Hongaarse vrouw (Voelt de dingen op voorhand aan. Weet daardoor de dingen te voorspellen).
MARC	Uitbater café

KORTE INHOUD

De oorlog is bijna ten einde. Bob en Saskia hebben mekaar gevonden op de ruïnes van de strijd. Samen beleven ze het sprookje van de vlinders : Overal gaan ze de mensen oproepen om de wapens neer te leggen.

Op Kerstmis zal een grote internationale bijeenkomst plaats vinden van jongeren van de hele wereld. De machthebbers der aarde zullen die dag hun ambt neerleggen en luisteren naar de jeugd. Die zal onder zijn rangen een president(e) verkiezen die voor één dag zal heersen over de wereld.

Hun grote doelstelling is de wapens te doen zwijgen voor vierentwintig uur. Maar net zoals in het sprookje eindigt de werkelijkheid in dramatische omstandigheden. Hoop maakt plaats voor angst, de oorlog steekt weer de kop op en de toekomst is onzeker voor iedereen.

Deze geschiedenis is universeel. Nochtans verwijzen sommige liedjes naar de periode van de jaren '40 - '50. Het land waar het zich afspeelt ligt alleszins ergens in West-Europa.

Een uitdaging voor groepen die jonge mensen kansen willen geven.

EERSTE TAFEREEL

(Als het licht wordt opgetrokken zijn de drie plans belicht. Links ziet men een vervallen muurtje, allerlei rommel en puin. Er staan ook struiken en een soort bank. Micha zoekt gejaagd en onrustig tussen het vuilnis. Ze is sjofel gekleed en ziet er vuil uit. Ze past als het ware volledig in dit kader. Ze lijkt totaal in de war te zijn.

Op het tweede plan bevinden we ons in een café of vergaderzaal. Robert, de vader van Saskia zit aan een tafeltje te roken. Hij schijnt dronken te zijn en drinkt regelmatig van zijn glas.

Volledig rechts is de huiskamer van Saskia. Zij staat aan het raam en kijkt naar buiten. Sofie zit in een zetel en leest een boek.

Er klinkt zachte muziek. Langzaam dimmen de lichten op de plans 1 en 2.

SASKIA *(kijkt door het raam)* Er is veel mist.

SOFIE *(leest in een boek)* Ja.

SASKIA Mist en weldra regen, ze horen bij elkaar.

SOFIE En bij een land in oorlog.

SASKIA Ja. *(Pauze)* Er hangt vandaag zo'n gewijde stilte in de straat.

SOFIE Hé, dromer.

SASKIA Veel volk is er niet. Er patrouilleren nog altijd soldaten. Horen die er ook bij ?

SOFIE Bij wat ?

SASKIA Bij oorlog en regen.

SOFIE Niet lang meer, maar ze zijn er nog steeds.

SASKIA Och, neem mij niet kwalijk. Is het dat boek over pars...

SOFIE Parapsychologie, ja en ik zou graag willen verder lezen.

SASKIA Is het dan zo boeiend ? Je gelooft in die dingen hé ?

SOFIE Saskia, er is meer in de kosmos dan we kunnen vermoeden. Sinds Tom weg is ..

SASKIA Zijn mysterieuze verdwijning.

SOFIE Ja ... Sindsdien is er iets in mij dat ik niet kan verklaren. Soms kijk ik op een van mijn vele slapeloze nachten door het venster naar dat oneindige spectrum

daarboven. Als het dan heel stil is en ik zo naar dat uitspansel kijk, dan voel ik iets zinderen in mij. Het is alsof een onbekende kracht in mij ontwaakt, een kracht die ik niet kan verklaren en mij angstig maakt.

SASKIA Zeg dat niet zo Sofie, je begint echt te praten zoals Micha.

SOFIE Micha kan soms vreemd uit de hoek komen, maar ik heb de indruk dat ze veel dingen weet, meer dan wij denken.

SASKIA Micha ? Komaan, ze drinkt zich te pletter. Weinigen willen met haar iets te maken hebben. Jammer eigenlijk, ik vind Micha wel een boeiende vertelster, ook al gedraagt ze zich niet volgens de regels van deze zogenaamde beschaafde maatschappij. Nu ja. Ze zegt natuurlijk soms lugubere dingen.

SOFIE Voorspellingen, ze waagt zich aan voorspellingen.

SASKIA Ondanks alles heeft ze iets aantrekkelijks over zich. Natuurlijk, ze woont in één van die barakken aan het water. Het wemelt er van ongedierte. Toch zitten we soms met haar wat te drinken en dan vertelt ze over de manier waarop de mensen haar bejegenen en dat is niet zo fraai.

SOFIE De mensen gaan haar mijden

SASKIA Micha, dat is al wat men over haar weet, enkel haar naam. Waar komt ze eigenlijk vandaan ?

SOFIE Het enige dat men over haar heeft vernomen, is dat haar ouders tijdens de oorlog zijn opgepakt. Ze werd opgevoed door een oude tante die men magische krachten toeschrijft.

SASKIA Vandaar haar gave om in de toekomst te kijken.

SOFIE Micha is de naam die zij zichzelf heeft toegewezen. Micha was een profeet ten tijde van de koningen Jotam, Achaz en Hizchia van Juda. Hij sprak over Jeruzalems noodlot en kondigde de ballingschap van Babylonië aan. Op het einde der tijden zullen alle volkeren zich naar de bergen van God keren en er zal vrede zijn op de wereld.

SASKIA Dat is allemaal heel mooi, maar niemand heeft deze oorlog kunnen voorspellen en ook Micha niet.

- SOFIE Saskia, hou er nu over op. We kunnen die dingen wel niet bevatten, maar voor mij is dit het enige houvast. En praat nu niet meer over die oorlog, die is voorbij. Er breken nu andere tijden aan
- SASKIA Waarom lopen er dan nog steeds soldaten in de stad ? Waarom gaan ze niet weg ?
- SOFIE Er zijn nog overal onlusten, brandhaarden. Zolang er nog mensen rondlopen die zichzelf als winnaars of verliezers beschouwen, is er niemand veilig. Ik zal mijn boek maar dicht doen. Help me in de zetel. In de zomer zal het beter gaan.
- SASKIA Ja, de warmte helpt, zei die prof.
- SOFIE Die kou doet er in elk geval geen goed aan. Haal me nog een fles water.
- SASKIA Oké.
- SOFIE En een pakje sigaretten.
- SASKIA Sofie.
- SOFIE Ja, ik weet het, ik rook te veel de laatste tijd. Het is schadelijk voor mij en ik ben lastig en ik ben een blok aan je been en ...
- SASKIA Sofie, wil je daar onmiddellijk mee ophouden ? Je maakt me altijd zo in de war als je van die dingen zegt.
- SOFIE Sorry, 't zal de periode zijn. En al die triestige maanden ook. En Tom ... Het blijft in mijn hoofd rondspoken.
- SASKIA Ik weet het (*pauze*).
- SOFIE Haal nu dat water, wil je ?
- SASKIA Wil je al wat pannenkoeken ?
- SOFIE Nee, eerst een glas water.
- SASKIA Sure (*af*).
- SOFIE En hou op met dat Amerikaans gedoe. Ik krijg er wat van.
- SASKIA (*zachter*) Yes.
- SOFIE (*betast haar benen*) Jullie willen vandaag dus weer niet meewerken. Mooi is dat. Auw, wat is dit nu ? Mijn benen. Saskia, Saskia (*ze slaakt een kreet van pijn*).

- TONI *(op met de nieuwe buurjongen)* Wel, wel, wel, wat een kabaal zeg. Kijk Bob, die gillende geit daar, dat is nu mijn zus.
- SOFIE Och, jij bent het.
- TONI Zie je wel ? Charmant ding, maar ze heeft weer haar dagje niet vandaag.
- SOFIE Rot op vent.
- TONI We hoorden je krijsen tot op de markt. A propos, dit is Bob, onze nieuwe buur.
- SOFIE Sorry, last van mijn benen.
- BOB Geeft niet.
- SASKIA *(op met fles water)* God, wat was dat allemaal ? Ha, dag *(telefoon gaat. Toni neemt op en praat zacht in het toestel)*.
- BOB Hallo, Bob, je nieuwe buur.
- SASKIA Ha, aangenaam. Hm, let niet op de chaos alstublieft. Hier, *(geeft fles water aan Sofie)*. Wat was er nu ?
- SOFIE Mijn benen. Ze gloeiden zo, niet te houden.
- SASKIA Gloeien ? IJskoud zeker ?
- SOFIE Nee, deze keer stonden ze net in brand. Nu is het weer weg.
- BOB Heb je dit al lang ?
- SOFIE Dat zal nu toch al... een maand aan de gang zijn ... Saskia ?
- SASKIA Zo ongeveer ja. Sofie is betrokken geweest in een auto-ongeval.
- SOFIE Auto-ongeval ? Saskia ? Wat zeg je nu ?
- BOB Och. En wat is de diagnose ? *(pauze)*
- SASKIA De dokters weten het niet.
- TONI *(legt hoorn neer)* Pa zal hier binnen een half uur zijn. Saskia, zet eens koffie.
- SOFIE Waarom kun jij dat niet ?
- TONI Ik moet onze gast onderhouden.
- SOFIE Dat kunnen wij ook. Nee, Saskia, je bent zijn meid niet, laat die pummel ook eens wat uitrichten, al is het toch maar geknoei.

- TONI Wil jij je grote bek wel eens houden, ja ?
- SASKIA Laat maar, ik doe het wel. (af)
- BOB Zal ik later eens terugkomen ?
- TONI Nee, ik moet je nog alles vertellen over onze jongerenbeweging. Man, dat is de max.
- SOFIE Ga je ... hoe is de naam weer ?
- TONI De V.J.B.
- SOFIE Nee, onnozelaar, zijn naam.
- BOB Bob, sorry.
- SOFIE Juist. Ga je Bob nu al lastig vallen met dat onnozel clubje ?
- TONI Clubje ? Clubje ? De V.J.B. , de Vrije Jongeren Beweging telt al meer dan tweehonderd leden. Onze doelstellingen zullen weldra overal gekend zijn. We eisen inspraak in alles wat er rondom ons gebeurt, ook in de gemeente en in alle politieke beslissingen.
- SOFIE De oorlog is pas achter de rug en jullie beginnen meteen te revolteren.
- TONI De V.J.B. zal de laatste resten van de oorlog opruimen. Als de overheid het niet doet, dan zullen wij er voor zorgen.
- SOFIE En nieuwe haat zaaien. De mensen hebben honger, er is geen werk om een gezin te onderhouden. Er is al genoeg armoede en ellende gekomen door die dwaze oorlog.
- TONI Vandaar dat wij er iets aan gaan doen.
- SOFIE Jij ? Je kan nog niet eens voor jezelf instaan.
- TONI Aaaach, Bob, hou me tegen, ze begint weer.
- SOFIE Hoe kun jij met een hoopje armoede¹zaaiers een oorlog tegen houden naïeveling ?
- TONI Wij willen juist met z'n allen dat er nooit meer oorlog komt, snap jij dat dan niet ?
- SOFIE Waar heb ik dat nog gehoord ?
- TONI Als iedereen redeneert zoals jij, dan blijft de ellende inderdaad voor eeuwig op deze wereld. We moeten het puin van deze oorlog opruimen, althans, iemand moet beginnen. Wat vind jij er van Bob ?

- BOB Akkoord, maar ik weet nog niet hoe jullie het aanpakken.
- TONI Dat komt nog wel, ik leg je dat wel uit.
- SOFIE Dan ben je ver genoeg.
- TONI Wil jij je er eens niet mee bemoeien, trut ?
- SOFIE *(gooit met pantoffel of wat het dichtst in haar nabijheid ligt)* Varken dat je bent en dat gaat het geweld in de wereld doen ophouden. Mooie vredesapostel ben jij.
- TONI Mensen zoals jij zijn nog niet rijp voor onze nieuwe ideeën. Al gooi je nog met honderd pantoffels, wat een bewijs van zwakte is, jij zult de revolutie niet kunnen stoppen. Ze kijken nu al naar onze demonstraties op. Binnenkort geven wij een grote ontmoetingsavond waarop de pers is uitgenodigd. Daar zullen wij onze eisen en standpunten bekend maken.
- SOFIE *(tot Saskia die net de koffie bracht tijdens het pleidooi van Toni)* Ha, zoals met het bal dat jullie georganiseerd hebben. Hoeveel volk was er nu ook weer Saskia ?
- SASKIA Och, er was toch wel een man of twintig hoor, ja, ja.
- SOFIE Met ons er bij wel te verstaan
- SASKIA 't Was nogal een succes hé ?
- SOFIE En ambiance dat er was.
- TONI Ja, ja, 't is al goed.
- SOFIE Ze zijn dan beginnen kaarten. 't Waren net oude mannetjes. *(gegiechel)*
- TONI 't Regende die dag en veel mensen konden niet buiten of ze hadden al iets gepland. Dat zijn dingen die je niet kunt voorzien.
- SOFIE Omdat er een andere fuif doorging in de stad waar het plezanter was.
- TONI Wacht maar, 't zal deze keer anders zijn. Bob, laat je niet afschrikken.
- BOB Nee, ik wil dit wel eens meemaken. Alleen, ik kan nu niet lang blijven.
- SASKIA Maar de pannenkoeken komen er aan.
- BOB Ja, ik wil wel eens proeven van je pannenkoeken, maar dan moet ik echt weg, sorry. 't Is wel wat lomp van mij.

- SASKIA Welnee, zet je nog wat, ik ga kijken hoe het deeg er uit ziet. Ik kan direct beginnen met bakken denk ik.
- TONI Beginnen ? Wat heb je daar dan de hele tijd uitgespookt ?
- SOFIE Maar laat haar nu toch eens met rust.
- SASKIA Kom liever wat helpen. Dan gaat het wat vlugger.
- TONI Maar ik moet Bob nog spreken.
- SOFIE Dat kun je later nog.
- TONI Zussen, diegene die dat uitgevonden heeft zou ik wel eens willen tegenkomen.
- SASKIA Heb jij een zus Bob ?
- BOB Nee, ik ben alleen.
- TONI Gelukzak.
- BOB Dat denk je maar. Dan is er wat anders.
- TONI Ja ? Wat dan ?
- BOB Och, laat maar.
- SASKIA Komaan naar de keuken.
- TONI Zie je wat ik bedoel ? *(af met Saskia)*
- SOFIE Sorry voor deze chaos. *(wil met enige moeite koffie schenken)*
- BOB Wacht, ik doe het wel.
- SOFIE Nee, laat dat *(schreeuwt, dan een kleine pauze)* Sorry dat ik zo riep, maar laat mij mijn gang gaan.
- BOB Natuurlijk, ik begrijp het.
- SOFIE Melk, suiker ?
- BOB Nee, dank je. *(hij ruikt aan zijn koffie)* Heerlijk.
- SOFIE Ja, Saskia maakt lekkere dingen.
- BOB Zij is
- SOFIE Wat ?
- BOB Anders, zo ... laat maar *(pauze)*. Was dat nu door een ongeval of niet ?

- SOFIE Wat ?
- BOB Waardoor je verlamd geworden bent ?
- SOFIE Niet enkel daardoor.
- BOB Wat is dan de oorzaak ?
- SOFIE *(bekijkt hem verveeld)* Andere dingen.
- BOB Och, je wil er liever niet over praten ?
- SOFIE Je koffie wordt koud.
- BOB Ja *(drinkt koffie)* Je leest nogal wat zie ik. *(wil boek nemen Sofie neemt het hem bruusk uit de handen)*
- SOFIE Laat dat. Dit boek is niet interessant voor jou.
- BOB Hoe kan jij daar nu over oordelen ? Je weet niet eens welke boeken ik lees. Je weet zelfs niet eens wie ik ben.
- SOFIE Inderdaad, ik ken je niet eens en daarom wil ik ook niet dat je in mijn leven komt snuffelen, laat staan in mijn boeken. *(pauze)*
- BOB Het was niet mijn bedoeling je te kwetsen, maar als je er zo over denkt, dan kan ik beter opstappen.
- SOFIE Nee, wacht ... *(hij zet zich weer - ze drinken zwijgend koffie)* Waar kom jij vandaan ?
- BOB Wie snuffelt er nu in andermans leven ?
- SOFIE Verdomme, rot dan op, arrogante bourgeois.
- BOB Dat was ik van plan. Jammer dat ik niet langer met je kon praten. Die ziet er wel wat sympathieker uit *(Saskia op)*.
- SASKIA Sofie, stop daarmee. Je moet het haar niet kwalijk nemen, soms is ze zichzelf niet.
- BOB Tot ziens. Misschien zie ik je nog wel eens in het café. *(af)*
- SASKIA Wat was dat nu weer voor een vertoning ? Je hebt die jongen weg gejaagd.
- SOFIE Dat is maar goed ook. Ik walg van mensen die zo bemoeiziek zijn. En ik kon hem plots niet meer uitstaan. Er was iets aan hem dat me irriteerde.

- SASKIA Die ook al ? Wat was er dan met hem ?
- SOFIE Ik weet het niet, zoiets noodlottigs. *(kleine pauze)*
- TONI *(op, hij is woedend)* Ben jij nu helemaal getikt ? Jij jaagt hier de mensen het huis uit. Hoe denk je wel dat die gast zich nu voelt ? Ben je nu blij ? Jij met je eeuwige grillen en gezeur.
- SOFIE Laat me met rust. *(tot Saskia)* Zie je niet waar die Bob op uit is ? *(kijkt naar Saskia)*
- TONI En weet je wat er met jou aan de hand is ?
- SASKIA Toni, laat haar.
- TONI Jij moet altijd alle aandacht hebben. Jij moet in het middelpunt van de belangstelling staan. Jij met je zelfbeklag altijd. Je bent een egoïstisch ...
- SASKIA Toni, hou op, a.u.b.
- SOFIE Nee laat het hem zeggen, nu wil ik dat hij het zegt.
- TONI Je kan voor mijn part naar de hel lopen.
- SOFIE Nee, maak je zin af van daarnet. Zeg het vooruit.
- SASKIA Maar kwets mekaar toch niet zo, please.
- TONI En hou jij dat Amerikaanse gelul maar voor je. Ik ben hier weg. *(botst tegen de deur)* Verdomme. *(af)*
- SASKIA En al mijn pannekoeken ?
- TONI *(nog even op)* Geef ze aan die lekkere zus van je, ze kan er in stikken voor mijn part. *(af)*
- SASKIA Moest dat nu allemaal ? Waar was deze hele herrie nu voor nodig ?
- SOFIE Zie je wel, ik wist dat het een rottag ging worden.
- SASKIA Ha, daar gaan we weer. Neem een kop koffie.
- SOFIE Geef me er een.
- SASKIA Ach, nee, een pannekoek wil ik je nog ... God, mijn deeg *(vlug af)*
- SOFIE Ja, want dat is belangrijker dan mijn probleem. Nee, Sofie, daar ga je weer, zelfbeklag, er is wel iets van, maar wat weten zij af van wat mij beroert. *(ze*

neemt schrijfgerief en haar stem klinkt op band. Het licht deemstert of er wordt een spot op haar gericht. Ze mag deze monoloog ook live zeggen. Muziek zet zacht in - licht deemstert.) Ik had daarnet een vreemde ontmoeting. De ganse morgen hangt er al een onbehaaglijke sfeer in de kamer. Ik voelde het toen Saskia begon over die mist in de straat. Toen die bezoeker er was, ervaarde ik een negatieve energie. Het was net als die avond toen. Tom vertelde één van zijn ludieke verhalen terwijl hij reed. Tom, wat mis ik dat stompen tegen mijn arm, je soms aangebrande moppen waarmee je zo wat de held van het café was. *(schrijft verder)* Tom was een ervaren chauffeur, dus daar lag het ook niet aan. Toch voelde ik hoe nerveus hij die avond aan het stuur zat. Plots was er die lichtflits. Het leek wel of de hemel in brand stond. Het kwam van ergens uit de lucht. Dan kreeg ik een stekende pijn in mijn benen en een slag op mijn hoofd. Toen ik weer bijkwam, was er geen spoor meer van Tom te bekennen. Enkel de wagen stond er nog met de deuren geopend. De wagen was leeg, alles was leeg, het veld, de straat, mijn gedachten - leeg. Ik moet steeds weer denken aan dat gesprek met Micha die avond *(licht en het café wordt belicht - muziek stopt)*.

MICHA *(Zit aan tafeltje in het café met Saskia en Linda. Ze ziet er haveloos gekleed bij, is wat onder invloed en toch heeft ze iets aantrekkelijks over zich)* Mannen moet je het gevoel geven dat ze ontzettend belangrijk zijn, maar in feite zijn ze zo dom als een stuk ijzer.

SASKIA *(Proest het uit met Linda)* Heb jij dan zoveel ervaring met mannen Micha?

MICHA Ik zou je verhalen kunnen vertellen waar je zou versted van staan. Maar je zus is op komst.

SASKIA *(draait zich om)* Sofie ? Dat kan niet want ze is weg met Tom. Als ze me hier ziet ...

LINDA Micha, we kennen je trুকjes nu al. Loop daar toch niet in Saskia, ze zit je weer op stang te jagen.

SASKIA Je weet toch dat we niet te veel met jou moeten gezien worden Micha, waarom doe je ons dan zo schrikken ?

MICHA Waarom zitten we dan aan dezelfde tafel ?

- LINDA Omdat je zo ... zo speciaal bent.
- SASKIA En om je verhalen die ons doen huiveren. Vader heeft het ook niet zo graag, maar daar trek ik me niets van aan.
- LINDA We weten ook wel hoe de anderen je mijden omwille van je bizarre uitspraken. Moest je je eens ...
- MICHA Wat ? Wat moest ik eens ?
- LINDA Ja, je, je haar en zo.
- SASKIA Je moet je een beetje verzorgen. Je zou er best knap uitzien.
- MICHA Voor wie ? Waarvoor ?
- LINDA In de eerste plaats voor jezelf en voor ...
- MICHA Voor ?
- SASKIA Voor de mensen.
- MICHA De mensen ? De mens is klein in al zijn opzichten. De mens is als een rat die overal tussen kruipt om voedsel en rijkdom voor zichzelf te verzamelen.
- LINDA God, daar begint ze weer.
- SASKIA Laat haar toch ! Het kan best interessant worden.
- MICHA Nee. Je zus is er, eens kijken wat die er van denkt.
- SOFIE *(op achter rug van Micha. Ze heeft een mantel aangetrokken)* Waar moet ik wat van denken ?
- SASKIA Sofie, was jij niet weg met Tom ? Waarom ben jij hier nog ?
- SOFIE Om je te zeggen dat je op mij niet moet wachten vanavond. Het kan laat worden.
- MICHA Het wordt een lange nacht.
- SOFIE Wat ? ... Micha, hoe weet jij dat ?
- MICHA Het komt door dat licht, die man ...
- SOFIE Welk licht ?
- SASKIA En over wie heb je het ?
- MICHA Sofie, zeg tegen Tom dat hij die wagen niet gebruikt.